

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 283/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinie Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sieci i usługi telekomunikacyjne w coraz większym stopniu stają się infrastrukturą opartą na internecie, a sieci szerokopasmowe i usługi cyfrowe są ze sobą ściśle powiązane. Internet staje się dominującą platformą dla komunikacji, usług, edukacji, uczestnictwa w życiu społecznym i politycznym, upowszechniania treści kulturowych oraz działalności gospodarczej. Szeroki dostęp do bezpiecznego internetu o dużej prędkości i usług cyfrowych w całej Europie leży zatem w interesie publicznym oraz stanowi podstawę wzrostu społecznego i gospodarczego, konkurencyjności, włączenia społecznego i rynku wewnętrznego.
- (2) W dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska zatwierdziła komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. w sprawie Europejskiej agendy cyfrowej, która ma na celu wytyczenie drogi umożliwiającej maksymalne wykorzystanie społecznego i ekonomicznego potencjału technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Jej celem jest pobudzenie podaży konkurencyjnej infrastruktury internetu o dużej prędkości i usług cyfrowych świadczonych

przez internet oraz popytu na nie w celu dalszego rozwoju w kierunku prawdziwie jednolitego rynku cyfrowego, który ma zasadnicze znaczenie dla inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 ⁽⁴⁾ określa warunki, metody i procedury udzielania unijnej pomocy finansowej na rzecz transeuropejskich sieci w sektorach transportu, telekomunikacji i energii i łączności elektronicznej. Zważywszy, że w sektorach objętych rozporządzeniem w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” występują podobne wyzwania i szanse, istnieją znaczne możliwości wykorzystania synergii, w tym poprzez połączenie finansowania w ramach instrumentu „Łącząc Europę” z innymi źródłami finansowania.
- (4) Występuje duża liczba transgranicznych usług cyfrowych służących wymianie informacji pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi w celu wsparcia polityk Unii. Przy stosowaniu nowych rozwiązań ważne jest wykorzystywanie istniejących rozwiązań realizowanych w kontekście innych inicjatyw europejskich, unikanie powielania prac oraz zapewnienie koordynacji i harmonizacji podejść i rozwiązań w ramach wszystkich inicjatyw i polityk, takich jak np. program ISA, ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA) ⁽⁵⁾, program Fiscalis ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 ⁽⁶⁾ i program „Horyzont 2020” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽⁷⁾. Podobnie ważne jest, by rozwiązania były zbieżne z uzgodnionymi międzynarodowymi lub europejskimi standardami lub otwartymi specyfikacjami dotyczącymi interoperacyjności, w szczególności określonymi przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 lutego 2012 r. (Dz.U. C 143 z 22.5.2012, s. 120) i opinia z dnia 16 października 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 211 i Dz.U. C 356 z 5.12.2013, s. 116.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 marca 2014 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽⁵⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA) (Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

- (UE) nr 1025/2012⁽¹⁾, oraz innymi odpowiednimi specyfikacjami oraz wytycznymi, takimi jak europejskie ramy interoperacyjności dla europejskich usług użyteczności publicznej (EIF).
- (5) Stworzenie europejskich standardów technicznych będzie pozytywnie oddziaływać na rozwój sieci szerokopasmowych o dużej szybkości transmisji. Aby Unia mogła odgrywać wiodącą rolę w sektorze telekomunikacyjnym, konieczne są unijne programy w zakresie badań i rozwoju oraz intensywniejsze monitorowanie procedur standaryzacyjnych.
- (6) Projekty pilotażowe na dużą skalę realizowane wspólnie przez państwa członkowskie i współfinansowane ze środków programu na rzecz konkurencyjności i innowacji⁽²⁾, takie jak PEPPOL, STORK, eSOS, eCODEX lub SPOCS, potwierdziły wartość kluczowych transgranicznych usług cyfrowych na rynku wewnętrznym opartych na wspólnych elementach podstawowych, które są konsolidowane przez projekt eSENS. Te projekty pilotażowe osiągnęły już lub w najbliższej przyszłości osiągną stopień dojrzałości niezbędny do wdrożenia. Istniejące projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania udowodniły już wyraźną wartość dodaną działań na poziomie europejskim, np. w dziedzinie dziedzictwa kulturowego (Europeana), ochrony dzieci (Bezpieczniejszy internet), zabezpieczenia społecznego (EESSI); zaproponowano też inne, np. w dziedzinie ochrony konsumentów (ODR).
- (7) W odniesieniu do infrastruktury usług cyfrowych usługi podstawowe powinny mieć pierwszeństwo przed innymi infrastrukturami usług cyfrowych, ponieważ stanowią warunek wstępny dla wdrożenia tych ostatnich. Infrastruktura usług cyfrowych powinna między innymi służyć wytworzeniu europejskiej wartości dodanej i wychodzić naprzeciw udokumentowanym potrzebom. Powinna ona pod względem technicznym, jak i operacyjnym, osiągnąć stopień dojrzałości umożliwiający wdrożenie usług, potwierdzony zwłaszcza w ramach udanych programów pilotażowych. Funkcjonowanie tej infrastruktury powinno opierać się na konkretnych planach ciągłości działania w celu zapewnienia średnio- do długoterminowej trwałości funkcjonowania platform usług podstawowych poza ramami instrumentu „Łącząc Europę”. Należy zatem w miarę możliwości stopniowo zmniejszać pomoc finansową na podstawie niniejszego rozporządzenia i pozyskiwać finansowanie, w stosownych przypadkach, ze źródeł innych niż instrument „Łącząc Europę”.
- (8) Bardzo ważne jest, aby finansować infrastrukturę usług cyfrowych, niezbędną do spełnienia prawnych zobowiązań wynikających z przepisów Unii lub służącą do opracowania lub realizacji usług podstawowych, które mogą mieć duży wpływ na rozwój ogólnoeuropejskich usług publicznych, tak aby wspierać wiele infrastruktur usług cyfrowych, a z czasem stopniowo zbudować ekosystem europejskiej interoperacyjności. W tym kontekście zobowiązania prawne oznaczają szczegółowe wymagania wiążące się z budową lub wykorzystywaniem infrastruktury usług cyfrowych lub wymagające wyników, które można uzyskać jedynie poprzez europejską infrastrukturę usług cyfrowych.
- (9) Dojrzałe systemy paneuropejskie świadczące usługi cyfrowe jak Europeana i Bezpieczniejszy internet dla dzieci powinny mieć pierwszeństwo w zagwarantowaniu finansowania. W szczególności w pierwszych latach obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020 ustanowionych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013⁽³⁾ należy zapewnić ciągłość finansowania Unii z innych unijnych programów na rzecz instrumentu „Łącząc Europę”, tak aby umożliwić ciągłe i skuteczne świadczenie usług na takim samym poziomie jak w ramach obecnego systemu finansowania. W dniu 10 maja 2012 r. Rada podkreśliła podstawowe znaczenie zapewnienia długoterminowej możliwości kontynuowania Europeany, w tym zarządzania nią i jej finansowania⁽⁴⁾.
- (10) Dzieci i młodzież powinny mieć dostęp do bezpiecznego, integracyjnego i pozytywnego środowiska Internetu. W tym kontekście, należy zapewnić funkcjonowanie programu Bezpieczniejszy internet w okresie po 2014 r. jako kluczowego środka służącego ochronie i propagowaniu praw dzieci w środowisku internetowym. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia należy wspierać finansowo realizację Europejskiej strategii na rzecz lepszego internetu dla dzieci na poziomie unijnym, a także na poziomie państw członkowskich, w szczególności jeżeli chodzi o centra bezpieczniejszego internetu w państwach członkowskich. Działania centrów bezpieczniejszego internetu, w tym ośrodków podnoszenia poziomu świadomości, i inne działania mające na celu podnoszenie poziomu świadomości, infolinie dla dzieci, rodziców i opiekunów, pod których numerami uzyskać można informacje na temat optymalnego wykorzystania internetu przez dzieci, a także gorące linie pozwalające na zgłaszanie obecności w internecie treści związanych z seksualnym wykorzystywaniem dzieci są jednym z kluczowych elementów i warunków wstępnych powodzenia tej strategii.
- (11) Przyszły akt prawny Unii w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym ma określić szczegółowe wymogi i warunki dotyczące wzajemnego uznawania głównych aktyuatorów, o których w niniejszym rozporządzeniu mowa jako o elementach podstawowych infrastruktury usług cyfrowych. Ten akt będzie obejmował kilka najważniejszych elementów podstawowych, na przykład elektroniczną identyfikację i elektroniczny podpis jako część projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zawartych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

(2) Decyzja nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiająca Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) (Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15).

(3) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

(4) Dz.U. C 169 z 15.6.2012, s. 5.

- (12) Infrastruktura usług cyfrowych wprowadzana zgodnie z decyzją nr 922/2009/WE ułatwi transgraniczną i międzysektorową elektroniczną wymianę informacji pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi. To z kolei umożliwi świadczenie usług podstawowych, takich jak elektroniczna identyfikacja i uwierzytelnianie oraz zamówienia publiczne, transgraniczne wzajemne łączenie rejestrów przedsiębiorstw oraz interoperacyjne elektroniczne transgraniczne usługi zdrowotne, jak również umożliwi współpracę transgraniczną w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego, wnosząc w ten sposób wkład w rozwój jednolitego rynku cyfrowego. Takie współdziałanie między organami administracji zostanie osiągnięte poprzez stworzenie lub udoskonalenie interoperacyjnych platform usług podstawowych w oparciu o istniejące wspólne elementy podstawowe lub dodatkowe elementy podstawowe mające zasadnicze znaczenie dla rozwoju innych platform usług podstawowych oraz związanych z tym usług ogólnych łączących infrastruktury krajowe z platformami usług podstawowych w celu realizacji transgranicznych usług cyfrowych.
- (13) Państwa członkowskie powinny zachęcać władze lokalne i regionalne do pełnego i skutecznego zaangażowania w zarządzanie infrastrukturą usług cyfrowych, a także zapewnić, by projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania odnoszące się do transgranicznego świadczenia usług administracji elektronicznej uwzględniały zalecenia EIF.
- (14) W swojej rezolucji z dnia 6 lipca 2011 r. pt. „Internet szerokopasmowy w Europie: inwestycje na rzecz rozwoju opartego na technologiach szerokopasmowych”⁽¹⁾ Parlament Europejski podkreślił, że usługi szerokopasmowe są warunkiem zapewnienia konkurencyjności przemysłu unijnego i w dużej mierze przyczyniają się do wzrostu gospodarczego Unii, spójności społecznej i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy. Jeżeli Unia ma być miejscem wdrażania innowacji, gromadzenia wiedzy i udostępniania usług, to podstawowe znaczenie mają inwestycje w nowoczesne technologie umożliwiające prostaniu wyzwaniom przyszłości.
- (15) Europejski rynek, na którym blisko 500 milionów osób korzysta z szerokopasmowego internetu o dużej prędkości, sprzyjałby rozwojowi rynku wewnętrznego, tworząc unikatową w skali globalnej masę krytyczną użytkowników otwierającą nowe możliwości przed wszystkimi regionami i oferującą każdemu użytkownikowi większą wartość, a jednocześnie zapewniającą Unii zdolność do zyskania miana czołowej – w skali światowej – gospodarki opartej na wiedzy. Sprawna budowa sieci szerokopasmowych o dużej prędkości ma kluczowe znaczenie dla podniesienia rozwoju produktywności Unii oraz powstawania nowych i małych przedsiębiorstw, które mają szansę stać się liderami w różnych sektorach, takich jak: opieka zdrowotna, produkcja i usługi.
- (16) Nowe możliwości w dziedzinie infrastruktury w połączeniu z nowymi, innowacyjnymi i interoperacyjnymi usługami powinny zadziałać jak samonapędzający się mechanizm kreujący rosnący popyt na dostęp do szerokopasmowego internetu o dużej szybkości; względy komercyjne nakazywałyby zareagować na ten popyt.
- (17) W Europejskiej Agendzie Cyfrowej założono, że do 2020 r. wszyscy Europejczycy powinni mieć dostęp do internetu o prędkości przekraczającej 30 Mb/s, a co najmniej 50 % europejskich gospodarstw domowych powinna uzyskać dostęp do łączy internetowych o prędkości powyżej 100 Mb/s.
- (18) W związku z szybkim rozwojem usług cyfrowych i aplikacji wymagających coraz szybszych połączeń internetowych i z szybkim rozwojem nowoczesnych technologii je wykorzystujących należy w ramach oceny Europejskiej agendy cyfrowej rozważyć zmianę celów w zakresie internetu szerokopasmowego na 2020 r., po to aby zapewnić Unii konkurencyjne prędkości szerokopasmowego internetu w porównaniu z innymi gospodarkami na świecie.
- (19) Część projektów szerokopasmowych powinna zakładać bardziej ambitne cele w aspekcie szybkości łączy by służyć jako projekty pilotażowe szybszych połączeń i potencjalne powielane rozwiązania modelowe.
- (20) W rezolucji z dnia 12 września 2013 r. pt. „Agenda cyfrowa na rzecz wzrostu, mobilności i zatrudnienia: pora przyspieszyć” Parlament Europejski podkreślił, że celem zmienionej perspektywicznej Europejskiej agendy cyfrowej na 2020 r. ma być podłączenie wszystkich unijnych gospodarstw domowych do łączy szerokopasmowych o przepustowości co najmniej 100 Mbps, a 50 % gospodarstw domowych – do łączy o prędkości 1 Gb/s lub większej.
- (21) Sektor prywatny, wspierany przez konkurencyjne i sprzyjające inwestycjom ramy regulacyjne, powinien odgrywać przewodnią rolę we wdrażaniu i modernizacji sieci szerokopasmowych. W przypadku gdy poziom inwestycji prywatnych jest niewystarczający, państwa członkowskie powinny podejmować niezbędne działania w celu osiągnięcia celów Europejskiej agendy cyfrowej. Publiczna pomoc finansowa na rzecz internetu szerokopasmowego powinna być ograniczona do programów lub inicjatyw ukierunkowanych na projekty, które nie mogą być sfinansowane wyłącznie przez sektor prywatny, co powinno zostać potwierdzone w drodze oceny *ex ante* wskazującej na niedoskonałości rynku lub nieoptymalną sytuację w zakresie inwestycji, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 89.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (22) Instrumenty finansowe na rzecz sieci szerokopasmowych nie mają nadmiernie zakłócać konkurencji, ograniczać inwestycji prywatnych ani zniechęcać prywatnych operatorów do inwestowania. W szczególności mają one być zgodne z art. 101, 102, 106 i 107 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a także, w stosownych przypadkach, z unijnymi wytycznymi w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiej budowy sieci szerokopasmowych.
- (23) Środki publiczne na finansowanie sieci szerokopasmowych mają być przeznaczane wyłącznie na infrastrukturę zgodną z obowiązującym prawem, w szczególności prawem konkurencji, i obowiązkami w zakresie dostępu zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/19/WE⁽¹⁾.
- (24) Ponieważ zasoby finansowe dostępne w ramach instrumentu „Łącząc Europę” są ograniczone, pomoc finansowa powinna skupiać się na ustanowieniu mechanizmów finansowania na poziomie Unii w celu przyciągnięcia dodatkowych inwestycji, wspierać efekt mnożnika, a tym samym ułatwiać efektywne wykorzystywanie funduszy prywatnych i innych środków publicznych do inwestowania. Takie podejście umożliwi pozyskanie wkładów ze strony przedsiębiorstw i podmiotów instytucjonalnych znacznie przewyższających poziom finansowania bezpośrednio dostępne w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.
- (25) W świetle ograniczonych zasobów finansowych w ramach instrumentu „Łącząc Europę” i po to aby zapewnić odpowiednie finansowanie infrastruktury usług cyfrowych, całkowity przydział środków budżetowych na internet szerokopasmowy nie powinien przekroczyć minimum niezbędnego do ustanowienia racjonalnych pod względem kosztów interwencji, które powinny być określone na podstawie oceny *ex ante* uwzględniającej między innymi rodzaj przewidywanych instrumentów finansowych, potencjalny efekt dźwigni w odniesieniu do minimalnej skuteczności portfela projektów oraz warunki rynkowe.
- (26) Wsparcie budowy internetu szerokopasmowego w ramach instrumentu „Łącząc Europę” powinno stanowić uzupełnienie pomocy zapewnianej ze środków innych unijnych programów i inicjatyw, w tym europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (funduszy ESI), w przypadku gdy ocena *ex ante* wykaże niedoskonałości rynku lub nieoptymalną sytuację w zakresie inwestycji oraz w przypadku podjęcia takiej decyzji przez instytucje zarządzające. Pomoc finansowa w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na rzecz budowy internetu szerokopasmowego powinna wesprzeć wysiłki państw członkowskich zarówno bezpośrednio, jak i poprzez stworzenie narzędzia inwestycyjnego dla dobrowolnych wydziałanych wkładów z innych źródeł, w tym z funduszy ESI, co umożliwi państwom członkowskim korzystanie z *know-how* i korzyści skali z instrumentów zarządzanych przez Unię w celu zwiększenia efektywności wydatków publicznych.
- (27) Aby zapewnić jak największe korzyści przy jak najniższych kosztach i przy ograniczonych zasobach, finansowanie w ramach instrumentu „Łącząc Europę” powinno być dostępne dla tych projektów, które opierają się na technologii najlepiej dopasowanej do danego projektu, mogą pomóc w pobudzaniu innowacyjnych modeli działalności gospodarczej i charakteryzują się wysoką odtwarzalnością. W przypadku gdy projekty są finansowane z dobrowolnych wkładów w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, takich jak fundusze ESI, lub z krajowych lub regionalnych środków finansowych, kryteria kwalifikowalności powinny być bardziej elastyczne i uwzględniać szczególną sytuację i warunki w dziedzinach, którym takie środki finansowe mają służyć.
- (28) Unia może wspierać budowę sieci szerokopasmowych przyczyniających się do osiągnięcia celów europejskiej agendy cyfrowej we wszystkich rodzajach obszarów. Zmniejszenie przepaści cyfrowej i zwiększenie włączenia cyfrowego należą do ważnych celów Europejskiej agendy cyfrowej. Wszystkie działania Unii w obszarze internetu szerokopasmowego powinny w związku z tym uwzględniać szczególne potrzeby podmiejskich, wiejskich, a w szczególności mniej zaludnionych i słabiej rozwiniętych regionów, które powinny zostać objęte łączami. Wsparcie to obejmuje pomoc na budowę sieci szerokopasmowych w celu połączenia wysp, obszarów bez dostępu do morza, rejonów górskich, odległych i peryferyjnych, w tym wyspiarskich państw członkowskich, z centralnymi regionami Unii lub działania zmierzające do poprawy wiarygodności lub wydajności połączeń między tymi regionami a centralnymi regionami Unii.
- (29) Aby zakończyć tworzenie jednolitego rynku cyfrowego, należy zachęcać do kompatybilności między instrumentem „Łącząc Europę” a krajowymi i regionalnymi działaniami w zakresie internetu szerokopasmowego.
- (30) Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia należy dostosować rodzaje pomocy finansowej do charakteru przedmiotowych działań. W dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych platformom usług podstawowych, które nie mogą być finansowane z innych źródeł, należy przyznać pierwszeństwo w dostępie do finansowania w formie zamówień lub – wyjątkowo – dotacji, podczas gdy usługi ogólne powinny uzyskiwać jedynie ograniczone wsparcie finansowe z instrumentu „Łącząc Europę”. Ponadto wszelka pomoc finansowa z instrumentu „Łącząc Europę” powinna zmierzać do efektywnego wykorzystania środków unijnych, dlatego też sieci szerokopasmowe należy wspierać za pomocą instrumentów finansowych zapewniających większy efekt dźwigni niż dotacje.
- (31) Interwencja na mocy niniejszego rozporządzenia powinna mieć na celu osiągnięcie synergii i interoperacyjności między różnymi projektami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania, określonymi w załączniku, jak również z innymi rodzajami infrastruktury, w tym infrastruktury transportowej i energetycznej wspieranej w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, odpowiedniej infrastruktury badawczej korzystającej między innymi ze wsparcia z programu „Horyzont 2020” i stosownej infrastruktury współfinansowanej z funduszy ESI, przy jednoczesnym unikaniu powielania działań oraz eliminowaniu nadmiernych obciążeń administracyjnych.

(1) Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7).

- (32) Uzupełnieniem pomocy finansowej dla projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania powinny być działania horyzontalne – w tym na wsparcie techniczne, środki służące pobudzeniu popytu i koordynacja – których celem powinna być maksymalizacja oddziaływania interwencji ze strony Unii.
- (33) W przypadku przyznawania środków na interwencje w zakresie sieci szerokopasmowych Komisja powinna należycie wziąć pod uwagę wyniki ocen istniejących instrumentów finansowych Unii.
- (34) Komisję powinna wspomagać grupa ekspertów będących przedstawicielami wszystkich państw członkowskich, z którą powinny być prowadzone konsultacje i która powinna między innymi uczestniczyć w monitorowaniu wdrażania niniejszego rozporządzenia, w planowaniu, ocenie i rozwiązywaniu problemów związanych z ich wdrażaniem.
- (35) Grupa ekspertów powinna również współpracować z takimi podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie niniejszego rozporządzenia, jak władze lokalne i regionalne, dostawcy usług internetowych, operatorzy sieci publicznych oraz producenci części składowych, a także krajowe organy regulacyjne i Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) ustanowiony w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 ⁽¹⁾.
- (36) Rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” ustanawia komitet koordynacyjny instrumentu „Łącząc Europę”, który jest także komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽²⁾. Rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” powierza także Komisji uprawnienia do przyjmowania, zgodnie z procedurą sprawdzającą, rocznych i wieloletnich programów prac, w tym w sektorze telekomunikacyjnym, przy czym te ostatnie podlegają niniejszemu rozporządzeniu. Ważne jest, aby wyjaśnić w tym względzie, że państwa członkowskie, omawiając kwestie związane z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności projekty rocznych i wieloletnich programów prac, powinny być reprezentowane w Komitecie koordynacyjnym instrumentu „Łącząc Europę” przez ekspertów z sektora infrastruktury telekomunikacyjnej.
- (37) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, w szczególności skoordynowany rozwój transeuropejskich sieci w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej nie może być osiągnięty w sposób wystarczający jedynie przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na transgraniczny

charakter wspieranej infrastruktury i skutków na całe terytorium Unii możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (38) Aby wspierać projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w sektorze transportu, infrastruktury telekomunikacyjnej i energii rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 określa warunki, metody i procedury udzielania pomocy finansowej sieciom transeuropejskim. Ustanawia ono także podział środków, jakie mają być dostępne na mocy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013 we wszystkich trzech sektorach. Rozporządzenie (UE) nr 1316/2013 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. W związku z tym, właściwe jest dostosowanie okresu rozpoczęcia obowiązywania niniejszego rozporządzenia z obowiązywaniem rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 oraz rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1311/2013. Dlatego niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014.
- (39) Decyzja nr 1336/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ powinna zostać uchylona,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie określa wytyczne dotyczące terminowego wdrażania i interoperacyjności projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w obszarze transeuropejskich sieci w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej.
2. W szczególności niniejsze rozporządzenie określa:
 - a) cele projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i priorytety operacyjne dotyczące tych projektów;
 - b) identyfikację projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,
 - c) kryteria, zgodnie z którymi działania przyczyniające się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania kwalifikują się do pomocy finansowej Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1316/2013 w zakresie ich rozwoju, realizacji, wdrażania, wzajemnych połączeń i interoperacyjności;
 - d) priorytety w zakresie finansowania projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1211/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Urząd (Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja nr 1336/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie zbioru wytycznych dla transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. L 183 z 11.7.1997, s. 12).

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 stosuje się także następujące definicje:
 - a) „infrastruktura telekomunikacyjna” oznacza sieci szerokopasmowe i infrastrukturę usług cyfrowych;
 - b) „infrastruktura usług cyfrowych” oznacza infrastrukturę umożliwiającą elektroniczne świadczenie usług sieciowych, zazwyczaj przez internet, zapewniające obywatelom, przedsiębiorstwom lub organom administracji transeuropejskie interoperacyjne usługi realizowane w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które składają się z platformy usług podstawowych i z usług ogólnych;
 - c) „usługi podstawowe” oznaczają podstawowe komponenty infrastruktury usług cyfrowych, które są kluczowymi elementami możliwymi do dalszego wykorzystania w bardziej złożonych infrastrukturach usług cyfrowych;
 - d) „platformy usług podstawowych” oznaczają główne węzły infrastruktury usług cyfrowych zmierzające do zapewnienia łączności, dostępu i interoperacyjności w skali transeuropejskiej i które są otwarte dla państw członkowskich i mogą być otwarte dla innych podmiotów;
 - e) „usługi ogólne” oznaczają usługi bramki łączące infrastrukturę krajową lub większą liczbę takich infrastruktur z jedną lub kilkoma platformami usług podstawowych;
 - f) „sieci szerokopasmowe” oznaczają przewodowe i bezprzewodowe sieci dostępu, infrastrukturę pomocniczą oraz sieci bazowe zdolne do zapewnienia połączeń o bardzo dużej prędkości;
 - g) „działania horyzontalne” oznaczają analizy i działania wspierające program, określone odpowiednio w art. 2 pkt 6 i 7 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

Artykuł 3

Cele

1. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania przyczyniają się do realizacji celów ogólnych określonych w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.
2. Oprócz celów ogólnych projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania muszą prowadzić do osiągnięcia jednego lub kilku następujących celów szczegółowych:
 - a) wzrostu gospodarczego i wspomagania tworzenia i funkcjonowania wewnętrznego rynku cyfrowego w celu wspierania konkurencyjności gospodarki europejskiej, w tym małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
 - b) poprawy codziennego życia obywateli, przedsiębiorstw i organów administracji na każdym poziomie poprzez propagowanie sieci szerokopasmowych, wzajemnych połączeń i interoperacyjności krajowych, regionalnych i lokalnych sieci szerokopasmowych, a także niedyskryminacyjnego dostępu do takich sieci oraz włączenia cyfrowego.

3. Do osiągnięcia celów, o których mowa w ust. 1 i 2, przyczyniają się następujące priorytety operacyjne:

- a) interoperacyjność, połączenia, trwale wdrażanie, eksploatacja i modernizacja transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych, jak również koordynacja na szczeblu europejskim;
- b) skuteczny przepływ inwestycji prywatnych i publicznych w celu pobudzenia budowy i modernizacji sieci szerokopasmowych służącej osiągnięciu celów dotyczących internetu szerokopasmowego określonych w Europejskiej agendzie cyfrowej.

Artykuł 4

Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania

1. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w szczególności:
 - a) mają na celu stworzenie lub udoskonalenie interoperacyjnych oraz, w miarę możliwości, kompatybilnych w skali międzynarodowej platform usług podstawowych, wraz z usługami ogólnymi dla infrastruktury usług cyfrowych;
 - b) dostarczają skutecznych instrumentów inwestycyjnych dotyczących sieci szerokopasmowych, przyciągają nowe kategorie inwestorów i projektodawców oraz zachęcają do opracowywania odtwarzalnych, innowacyjnych projektów i modeli biznesowych.
2. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania mogą obejmować wszystkie etapy cyklu projektowego, w tym studia wykonalności, wdrożenie, bieżącą realizację i modernizację, koordynację i ocenę.
3. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania mogą być wspierane poprzez działania horyzontalne.
4. Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania oraz działania przyczyniające się do ich realizacji zostały opisane bardziej szczegółowo w załączniku.

Artykuł 5

Sposoby interwencji

1. W dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych, platformy usług podstawowych są wdrażane przede wszystkim przez Unię, natomiast usługi ogólne są realizowane przez strony łączące się z odnośnymi platformami usług podstawowych. Inwestycje w sieci szerokopasmowe są podejmowane głównie przez sektor prywatny w oparciu o konkurencyjne i sprzyjające inwestycjom ramy regulacyjne. Wsparcia publicznego na rzecz sieci szerokopasmowych udziela się jedynie w przypadku niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji.
2. Zachęca się państwa członkowskie i inne podmioty odpowiedzialne za realizację projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania lub przyczyniające się do ich realizacji do podejmowania środków niezbędnych do ułatwienia realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ostateczna decyzja w sprawie realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, która

odnosi się do terytorium danego państwa członkowskiego, jest podejmowana po wyrażeniu zgody przez to państwo członkowskie.

3. Działania podejmowane w ramach projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, spełniające kryteria określone w art. 6 niniejszego rozporządzenia, kwalifikują się do pomocy finansowej ze strony Unii w ramach warunków i instrumentów dostępnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 1316/2013. Pomocy finansowej udziela się zgodnie z właściwymi przepisami i procedurami przyjętymi przez Unię oraz zgodnie z priorytetami w zakresie finansowania określonymi w art. 6 niniejszego rozporządzenia, a także w zależności od dostępności środków przy uwzględnieniu szczególnych potrzeb beneficjentów.

4. Działania wchodzące w skład projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych są wspierane przez:

- a) zamówienia; lub
- b) dotacje;

5. Działania wchodzące w skład projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie sieci szerokopasmowych są wspierane przez:

- a) instrumenty finansowe określone w rozporządzeniu (UE) nr 1316/2013, które pozostają otwarte na dodatkowe wkłady z innych sektorów instrumentu „Łącząc Europę”, innych instrumentów, programów oraz pozycji budżetowych w budżecie Unii, od państw członkowskich, w tym władz lokalnych i regionalnych oraz od wszelkich innych inwestorów, w tym inwestorów prywatnych, zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia r (UE) nr 1316/2013, lub
- b) połączenie instrumentów finansowych i dotacji ze źródeł publicznych innych niż instrument „Łącząc Europę”, niezależnie od tego, czy pochodzą ze środków Unii czy krajowych.

6. Działania horyzontalne są wspierane przez

- a) zamówienia; lub
- b) dotacje.

7. Całkowita kwota budżetu przyznanego na instrumenty finansowe na rzecz sieci szerokopasmowych nie przekracza minimum niezbędnego do wskazania racjonalnych pod względem kosztów interwencji, które są określane na podstawie ocen *ex ante*, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

Kwota ta wynosi 15 % koperty finansowej na sektor telekomunikacyjny, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

8. Co najmniej jedna trzecia projektów dotyczących internetu szerokopasmowego otrzymujących pomoc finansową w ramach niniejszego rozporządzenia dotyczy Internetu szerokopasmowego o prędkości powyżej 100 Mb/s.

9. W następstwie sprawozdania, o którym mowa w art. 8 ust. 6, Parlament Europejski i Rada mogą, na wniosek Komisji,

zmienić kwoty określone zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu i proporcje dotyczące projektów, o których mowa w ust. 8 niniejszego artykułu.

10. W przypadku gdy wsparcie z instrumentu „Łącząc Europę” uzupełnia fundusze ESI i inne rodzaje bezpośredniego wsparcia publicznego, osiągnięcie synergii między działaniami w ramach instrumentu „Łącząc Europę” a wsparciem z funduszy ESI można wzmocnić poprzez zastosowanie odpowiedniego mechanizmu koordynacji.

Artykuł 6

Kryteria kwalifikowalności i priorytety dotyczące finansowania

1. Aby kwalifikować się do finansowania, działania wspierające projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych muszą spełniać wszystkie następujące kryteria:

- a) osiągnąć poziom dojrzałości wystarczający do wdrożenia, potwierdzony w szczególności poprzez skuteczne programy pilotażowe w ramach takich programów jak programy Unii związane z innowacjami i badaniami;
- b) przyczynić się do realizacji polityk i działań Unii wspierających funkcjonowanie rynku wewnętrznego,
- c) wypracowywać europejską wartość dodaną i dysponować strategią, która jest w stosownych przypadkach aktualizowana, i której jakość należy wykazać w oparciu o ocenę wykonalności i analizę kosztów i korzyści oraz planami dotyczącymi długoterminowej stabilności, w stosownych przypadkach poprzez finansowanie ze źródeł innych niż instrument „Łącząc Europę”;
- d) zachować zgodność z międzynarodowymi lub europejskimi standardami lub otwartymi specyfikacjami i wytycznymi w zakresie interoperacyjności, takimi jak europejskie ramy interoperacyjności, i w pełni wykorzystywać istniejące rozwiązania.

2. Wybór nowych działań przyczyniających się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w obszarze infrastruktury usług cyfrowych, które mają być finansowane w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, jak również określenie ich poziomu finansowania, odbywa się w ramach rocznego programu prac, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

3. Elementy podstawowe stanowiące warunek konieczny rozwijania, wdrażania i eksploatacji innych infrastruktur usług cyfrowych wyszczególnionych w sekcji 1.1 załącznika oraz wykazujące wyraźne możliwości wykorzystania w tym zakresie, uzyskują pierwszeństwo w zakresie finansowania.

4. W drugiej kolejności do wsparcia kwalifikują się inne infrastruktury usług cyfrowych – wspomagające przepisy, polityki i programy Unii – wymienione w sekcji 1.2 i 1.3 załącznika i, w stosownych przypadkach, w oparciu o istniejące elementy podstawowe.

5. Wsparciu na rzecz platform usług podstawowych przyznaje się pierwszeństwo przed usługami ogólnymi.

6. Na podstawie celów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia i opisu projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zawartego w załączniku do niniejszego rozporządzenia oraz przy uwzględnieniu dostępnego budżetu, roczne i wieloletnie programy prac, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 mogą ustanawiać dodatkowe kryteria kwalifikowalności i kryteria priorytetowe w dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych.

7. Aby kwalifikować się do finansowania, działania wspierające projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie sieci szerokopasmowych muszą spełniać wszystkie następujące kryteria:

- a) wносить znaczący wkład w realizację celów Europejskiej agendy cyfrowej;
- b) wykazywać wystarczająco zaawansowany poziom rozwoju projektu i etapów przygotowawczych wsparty skutecznymi mechanizmami wdrażania;
- c) rozwiązywać kwestie niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji;
- d) nie prowadzić do zakłóceń rynkowych lub wypierania z rynku inwestycji prywatnych;
- e) stosować technologię, która wydaje się najodpowiedniejsza do sprostania potrzebom geograficznym istniejącym w danej dziedzinie z uwzględnieniem czynników geograficznych, społecznych i gospodarczych w oparciu o obiektywne kryteria i zgodnie z zasadą neutralności technologicznej;
- f) wykorzystywać technologię najlepiej dopasowaną do konkretnego projektu, proponując najlepiej wyważone proporcje między nowoczesnymi technologiami pod względem wydajności przepływu danych, bezpieczeństwa transmisji, odporności sieci oraz opłacalności;
- g) charakteryzować się wysoką odtwarzalnością lub opierać się na nowoczesnych modelach działalności gospodarczej.

8. Spełnienie kryterium, o którym mowa w ust. 7 lit. g) niniejszego artykułu, nie jest wymagane w odniesieniu do projektów finansowanych z dodatkowych wydziałanych składek ustalonych zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

9. Aby działania horyzontalne kwalifikowały się do finansowania, muszą spełniać jeden z następujących kryteriów:

- a) przygotowywać lub wspierać działania wdrażające w zakresie ich realizacji, zarządzania nimi i rozwiązywania problemów istniejących lub powstających w toku realizacji projektu;
- b) tworzyć nowy popyt na infrastruktury usług cyfrowych.

Artykuł 7

Współpraca z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

1. Aby osiągnąć cele wyznaczone w niniejszym rozporządzeniu, Unia może nawiązywać kontakty, prowadzić rozmowy

oraz wymieniać się informacjami i współpracować z organami publicznymi lub wszelkimi innymi organizacjami w państwach trzecich. Celem tej współpracy jest m.in. propagowanie interoperacyjności między sieciami w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej w Unii a podobnymi sieciami cyfrowymi w państwach trzecich.

2. Kraje Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w tej części instrumentu „Łącząc Europę”, która obejmuje infrastrukturę telekomunikacyjną, zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu EOG.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 państwa przystępujące do Unii i kraje kandydujące korzystające ze strategii przedakcesyjnej mogą uczestniczyć w tej części instrumentu „Łącząc Europę”, która obejmuje infrastrukturę telekomunikacyjną, zgodnie z umowami podpisanymi z Unią.

4. Do celów uczestnictwa krajów EFTA sektor rozporządzenia w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” obejmujący infrastrukturę telekomunikacyjną uznaje się za osobny program.

Artykuł 8

Wymiana informacji, monitorowanie i sprawozdawczość

1. Na podstawie informacji otrzymanych na mocy art. 22 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 państwa członkowskie i Komisja wymieniają się informacjami i najlepszymi praktykami dotyczącymi postępów w realizacji niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach państwa członkowskie angażują w ten proces władze lokalne i regionalne. Komisja publikuje roczne zestawienie tych informacji i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2. Komisja prowadzi konsultacje z grupą ekspertów, w skład której wchodzi po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego i jest wspomagana przez tę grupę. W szczególności grupa ekspertów wspomaga Komisję w następujących kwestiach:

- a) monitorowanie wdrażania niniejszego rozporządzenia;
- b) uwzględnianie w stosownych przypadkach planów lub strategii krajowych;
- c) podejmowanie działań zmierzających do oceny realizacji programów prac na poziomie finansowym i technicznym;
- d) rozwiązywanie problemów istniejących lub powstających w toku realizacji projektu;
- e) definiowanie strategicznych wytycznych przed sporządzeniem rocznych i wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013, w szczególności w dziedzinie wyboru i wycofywania działań przyczyniających się do realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i określenia podziału środków budżetowych, oraz zmiany tych programów prac.

3. Grupa ekspertów może także rozpatrywać wszelkie inne kwestie związane z rozwojem transeuropejskich sieci w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej.

4. Komisja informuje grupę ekspertów o postępach w realizacji rocznych i wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013.

5. Grupa ekspertów współpracuje z podmiotami zaangażowanymi w planowanie i rozwijanie sieci i usług cyfrowych oraz zarządzanie nimi, a także z innymi zainteresowanymi stronami.

Komisja i inne podmioty zajmujące się wdrażaniem niniejszego rozporządzenia, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny, zwracają szczególną uwagę na spostrzeżenia grupy ekspertów.

6. W związku z oceną śródkresową i oceną *ex post* rozporządzenia (UE) nr 1316/2013, o których mowa w art. 27 tego rozporządzenia i przy pomocy grupy ekspertów Komisja publikuje sprawozdanie na temat postępów w realizacji niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

7. Sprawozdanie zawiera ocenę postępów z rozwoju i realizacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym, w stosownych przypadkach, opóźnień w realizacji i napotkanych trudności, a także informacji na temat zobowiązań i płatności.

8. W sprawozdaniu Komisja ocenia również, czy zakres projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dalszym ciągu odzwierciedla postęp techniczny i innowacje, jak również rozwój sytuacji regulacyjnej lub rynkowej i gospodarczej, oraz czy w świetle tego rozwoju i potrzeby długoterminowego zrównoważonego rozwoju finansowanie któregośkolwiek projektu będącego przedmiotem wspólnego zainteresowania powinno zostać zakończone lub pozyskane z innych źródeł. W przypadku projektów, które mogą mieć znaczący

wpływ na środowisko, sprawozdania te zawierają analizę oddziaływania na środowisko z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, potrzeby dostosowania do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków, a także odporności na klęski żywiołowe. Tego rodzaju ocenę można przeprowadzić również w dowolnym innym terminie, jeżeli zostanie to uznane za stosowne.

9. Osiągnięcie szczególnych celów określonych w art. 3 jest mierzone *ex post*, między innymi na podstawie:

- a) dostępności infrastruktury usług cyfrowych, mierzonej liczbą państw członkowskich połączonych z każdą infrastrukturą usług cyfrowych;
- b) odsetka obywateli i podmiotów gospodarczych korzystających z infrastruktury usług cyfrowych oraz dostępność takich usług w wymiarze transgranicznym;
- c) wielkości inwestycji w dziedzinie internetu szerokopasmowego oraz efektu dźwigni, w przypadku projektów finansowych z wkładów ze źródeł publicznych, o którym mowa w art. 5 ust. 5 lit. b).

Artykuł 9

Uchylenie

Decyzja nr 1336/97/WE, niniejszym traci moc.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 marca 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
D. KOURKOULAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

PROJEKTY BĘDĄCE PRZEDMIOTEM WSPÓLNEGO ZAINTERESOWANIA

SEKCJA 1. INFRASTRUKTURA USŁUG CYFROWYCH

Interwencje w dziedzinie infrastruktury usług cyfrowych zasadniczo opierają się na podejściu dwupoziomowym, przewidującym platformy usług podstawowych oraz usługi ogólne. Platforma usług podstawowych jest warunkiem wstępnym ustanowienia infrastruktury usług cyfrowych.

Platformy usług podstawowych odnoszą się do potrzeb w zakresie interoperacyjności i bezpieczeństwa projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Mają one umożliwić interakcje cyfrowe między organami administracji publicznej a obywatelami, między organami administracji publicznej a przedsiębiorstwami i organizacjami, lub w obrębie organów publicznych różnych państw członkowskich, poprzez wprowadzenie ujednoliconych, transgranicznych i łatwych w obsłudze platform interakcji.

Elementy podstawowe infrastruktury usług cyfrowych mają pierwszeństwo przed innymi infrastrukturami usług cyfrowych, ponieważ pierwsze z nich są warunkiem wstępnym funkcjonowania drugich. Usługi ogólne zapewniają połączenie z platformami usług podstawowych i umożliwiają usługom o krajowej wartości dodanej korzystanie z platform usług podstawowych. Stanowią one bramki umożliwiające połączenie między służbami krajowymi a platformami usług podstawowych i umożliwiają krajowym organom publicznym i organizacjom, podmiotom gospodarczym lub obywatelom dostęp do platformy usług podstawowych w celu przeprowadzania transakcji transgranicznych. Zapewniają one jakość usług oraz wsparcie dla zainteresowanych stron zaangażowanych w transakcje transgraniczne. Wspierają i stymulują korzystanie z platform usług podstawowych.

Działania nie koncentrują się wyłącznie na tworzeniu infrastruktury usług cyfrowych i związanych z nią usług, ale również na zarządzaniu związanym z eksploatacją tych platform.

Nowe platformy usług podstawowych są oparte głównie na istniejących platformach i ich elementach podstawowych lub, w miarę możliwości, wprowadzają nowe elementy podstawowe.

1. Określono następujące elementy podstawowe, które należy uwzględnić w programach prac, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1 i 3:
 - a) elektroniczna identyfikacja oraz uwierzytelnianie: odnosi się to do świadczenia usług mających na celu umożliwienie transgranicznego uznawania i potwierdzania identyfikacji elektronicznej oraz podpisów elektronicznych;
 - b) dostarczanie dokumentów drogą elektroniczną: odnosi się to do usług w zakresie zabezpieczonego, możliwego do przesłania transgranicznego przekazywania dokumentów elektronicznych;
 - c) zautomatyzowane tłumaczenie: odnosi się to do systemu tłumaczenia maszynowego i wyspecjalizowanych zasobów językowych, włącznie z niezbędnymi narzędziami i interfejsami programowania niezbędnymi do obsługi ogólnoeuropejskich usług cyfrowych w wielojęzycznym środowisku;
 - d) wsparcie krytycznej infrastruktury cyfrowej: odnosi się to do kanałów i platform komunikacyjnych przeznaczonych do zwiększenia unijnej zdolności w zakresie gotowości, wymiany informacji, koordynacji i reagowania na zagrożenia cybernetyczne;
 - e) fakturowanie elektroniczne: odnosi się to do usług umożliwiających bezpieczną elektroniczną wymianę faktur.
2. Uznane infrastruktury usług cyfrowych w szczególności określone jako kwalifikujące się do finansowania i przyczyniające się do ciągłości usług, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1, są następujące:
 - a) dostęp do zasobów cyfrowych stanowiących część europejskiego dziedzictwa: odnosi się to do platformy usług podstawowych działającej w oparciu o istniejący już portal Europeana. Platforma ta stanowi punkt dostępu do treści z zakresu europejskiego dziedzictwa kulturowego na poziomie jednostkowym, oferuje zestaw specyfikacji interfejsów do współdziałania z infrastrukturą (wyszukiwanie danych, pobieranie danych), wspomaga dostosowanie metadanych oraz wprowadzanie nowych treści, jak również przekazuje informacje na temat warunków ponownego wykorzystania treści dostępnych za pośrednictwem infrastruktury;
 - b) infrastruktura służąca do obsługi programu Bezpieczniejszy internet: odnosi się to do platformy służącej do pozyskiwania, eksploatacji i utrzymania wspólnych systemów obliczeniowych, baz danych i narzędzi informatycznych oraz do wymiany najlepszych praktyk dla centrów bezpieczniejszego internetu w państwach członkowskich. Obejmuje to również działania zaplecza administracyjnego w zakresie zgłaszania nielegalnych treści związanych z wykorzystywaniem seksualnym dzieci, umieszczonych na stronach internetowych, a także powiązania z organami policyjnymi, w tym z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak Interpol, oraz, w stosownych przypadkach, usuwanie tych treści przez odpowiednie strony internetowe. Działania te będą wspierane przez wspólne bazy danych oraz wspólne systemy oprogramowania. Centra bezpieczniejszego internetu i ich odpowiednie działania, takie jak infolinie, gorące linie, ośrodki podnoszenia poziomu świadomości i inne działania mające na celu podnoszenie poziomu świadomości stanowią główny element infrastruktury na rzecz bezpieczniejszego internetu.

3. Inne infrastruktury usług cyfrowych uznane za kwalifikujące się do finansowania z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1:

- a) interoperacyjne transgraniczne usługi związane z elektronicznymi zamówieniami publicznymi: odnosi się to do szerokiej grupy usług, które mogą być wykorzystywane przez dostawców usług w zakresie e-zamówień sektora publicznego i prywatnego do prowadzenia transgranicznych platform zamówień elektronicznych. Dzięki tej infrastrukturze każde przedsiębiorstwo w Unii będzie mogło wziąć udział w postępowaniu o udzielanie zamówienia zainicjowanym przez każdą instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający w dowolnym państwie członkowskim; będzie ona obejmować etapy przed udzieleniem zamówienia i po jego udzieleniu, w tym takie funkcje jak składanie ofert drogą elektroniczną, wirtualne *dossier* przedsiębiorstwa, tworzenie elektronicznych katalogów, elektronicznych zamówień i fakturowanie elektroniczne;
- b) interoperacyjne transgraniczne usługi w dziedzinie e-zdrowia: usługi te odnoszą się do platformy umożliwiającej interakcje między obywatelami/pacjentami i podmiotami świadczącymi usługi opieki zdrowotnej, przekazywanie danych między poszczególnymi instytucjami i poszczególnymi organizacjami oraz bezpośrednie kontakty między obywatelami/pacjentami lub pracownikami oraz placówkami służby zdrowia. Usługi obejmują transgraniczny dostęp do elektronicznej dokumentacji medycznej oraz usług w zakresie e-recept, jak również świadczonych zdalnie usług zdrowotnych i opiekuńczych itp.;
- c) europejska platforma służąca do połączenia europejskich rejestrów przedsiębiorstw: odnosi się to do platformy udostępniającej pakiet centralnych narzędzi i usług, dzięki którym między rejestrami przedsiębiorstw we wszystkich państwach członkowskich możliwa będzie wymiana informacji dotyczących zarejestrowanych podmiotów gospodarczych i ich oddziałów oraz fuzji i likwidacji przedsiębiorstw. Użytkownicy będą również mogli korzystać z wielojęzycznej funkcji wyszukiwania obejmującej wiele krajów, która będzie dostępna poprzez centralny punkt dostępu znajdujący się na portalu „e-Sprawiedliwość”;
- d) dostęp do informacji sektora publicznego, które mogą być wykorzystywane wielokrotnie: odnosi się to do platformy umożliwiającej za pośrednictwem jednego punktu dostęp do wielojęzycznych (dostępnych w językach urzędowych instytucji Unii) zbiorów danych przechowywanych przez organy publiczne w Unii na poziomie europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym; obejmuje narzędzia służące do wyszukiwania i do wizualizacji zbiorów danych; zapewnia, że dostępne zestawy danych są właściwie zanonimizowane, opatrzone licencją – a w stosownych przypadkach wycenione – w celu publikacji, ponownego udostępnienia i ponownego wykorzystania, z uwzględnieniem ścieżki audytu pochodzenia danych;

Elektroniczne procedury zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej w innym kraju europejskim: usługa ta umożliwi realizację wszystkich niezbędnych czynności administracyjnych w wymiarze transgranicznym drogą elektroniczną za pomocą pojedynczych punktów kontaktowych. Wprowadzenie tej usługi jest spełnieniem wymogu określonego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE⁽¹⁾;

- e) interoperacyjne transgraniczne usługi internetowe: odnosi się to do platform, które ułatwiają interoperacyjność i współpracę między państwami członkowskimi w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w szczególności z myślą o poprawie funkcjonowania rynku wewnętrznego, takich jak: portal „e-Sprawiedliwość”, który umożliwi transgraniczny dostęp przez internet obywatelom, przedsiębiorcom, organizacjom oraz prawnikom praktykom do zasobów/dokumentów prawnych i procedur sądowych; internetowy system rozstrzygania sporów (ODR), który umożliwi internetowe rozstrzygnięcie sporów transgranicznych między konsumentami a sprzedawcami; oraz system elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI), który pomoże organom zabezpieczenia społecznego w całej Unii szybciej i bezpieczniej wymieniać informacje.

SEKCJA 2. SIECI SZEROKOPASMOWE

1. Zakres działań

Działania w szczególności obejmują jeden z następujących elementów lub ich większą liczbę:

- a) budowa pasywnej infrastruktury fizycznej, aktywnej infrastruktury fizycznej lub połączenie tych dwóch rodzajów infrastruktury oraz elementów infrastruktury pomocniczej, a także uruchomienie usług niezbędnych do obsługi takiej infrastruktury,
- b) budowa urządzeń towarzyszących i zapewnianie usług towarzyszących, takich jak np. okablowanie budynków, budowa anten, wież i innych konstrukcji nośnych, instalacja kanałów, przewodów, masztów, studzienek i szafek,
- c) w miarę możliwości wykorzystuje się potencjalne synergie między wprowadzeniem sieci szerokopasmowych a innymi sieciami użyteczności publicznej (sieciami energetycznymi, transportowymi, wodno-kanalizacyjnymi itp.), w szczególności sieciami związanymi z inteligentną dystrybucją energii elektrycznej.

2. Wkład w osiągnięcie celów Europejskiej agendy cyfrowej

Wszystkie projekty otrzymujące pomoc finansową na podstawie niniejszej sekcji muszą w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celów Europejskiej agendy cyfrowej.

Działania finansowane bezpośrednio przez Unię:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

- a) są oparte na technologii przewodowej lub bezprzewodowej, zdolnej do świadczenia usług szerokopasmowych o bardzo dużej prędkości, zaspokajając w ten sposób popyt na aplikacje wymagające dużej przepustowości;
- b) są oparte na innowacyjnych modelach biznesowych lub przyciągają nowe kategorie projektodawców lub nowe kategorie inwestorów; lub
- c) charakteryzują się wysoką odtwarzalnością, umożliwiając im w ten sposób osiągnięcie szerszego wpływu na rynek ze względu na ich efekt demonstracyjny;
- d) w miarę możliwości, pomagają w zmniejszeniu przepaści cyfrowej; lub
- e) są zgodne z obowiązującym prawem, w szczególności prawem konkurencji, i obowiązkami w zakresie dostępu zgodnie z dyrektywą 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Działania finansowane z dodatkowych wydziałanych składek ustalonych zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1316/2013 wprowadzają znaczące nowe możliwości na rynku w zakresie dostępności usług szerokopasmowych, szybkości i pojemności. Projekty, które zapewniają prędkości transmisji danych poniżej 30 Mb/s, powinny z czasem zapewnić wzrost prędkości do co najmniej 30 Mb/s, a w miarę możliwości do 100 Mb/s i więcej.

3. Ocena projektów w celu ustalenia optymalnej struktury finansowania

Realizacja działań jest oparta na kompleksowej ocenie projektu. Taka ocena projektów obejmuje, między innymi, warunki rynkowe, w tym informacje na temat istniejącej lub planowanej infrastruktury, obowiązki regulacyjne projektodawców, jak również strategie handlowe i marketingowe. W szczególności ocena projektu ma na celu ustalenie, czy program:

- a) jest konieczny, aby zaradzić niedoskonałościom rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, której nie można rozwiązać środkami regulacyjnymi;
- b) nie prowadzi do zakłóceń rynkowych oraz do wypierania z rynku inwestycji prywatnych.

Kryteria te ustala się przede wszystkim na podstawie potencjału generowania dochodów oraz poziomu ryzyka związanego z projektem i rodzaju obszaru geograficznego objętego działaniem.

4. Źródła finansowania

- a) Projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie internetu szerokopasmowego są finansowane za pośrednictwem instrumentów finansowych. Budżet przydzielony na te instrumenty musi być wystarczający, ale nie może przekraczać kwoty niezbędnej do wdrożenia w pełni funkcjonalnej interwencji i osiągnięcia minimalnej skutecznej wielkości instrumentu.
- b) Z zastrzeżeniem przepisów zawartych w rozporządzeniu (EU, Euratom) nr 966/2012, rozporządzeniu (UE) nr 1316/2013 i wszystkich odpowiednich rozporządzeniach dotyczących funduszy ESI, instrumenty finansowe, o których mowa w lit. a), mogą zostać połączone z dodatkowymi wkładami pochodzącymi:
 - (i) z pozostałych sektorów instrumentu „Łącząc Europę”;
 - (ii) z innych instrumentów, programów i pozycji budżetowych w budżecie Unii,
 - (iii) z budżetów państw członkowskich, w tym budżetów władz regionalnych i lokalnych, które zdecydują się na udział środków własnych lub środków dostępnych w ramach funduszy ESI. Środki z funduszy ESI zostaną wyodrębnione geograficznie w celu zapewnienia, że są one wydawane w ramach państwa członkowskiego lub regionu, który wnosi wkład;
 - (iv) od każdego innego inwestora, w tym od inwestorów prywatnych.
- c) Instrumenty finansowe, o których mowa w lit. a) i b), można również łączyć z dotacjami przyznawanymi przez państwa członkowskie – w tym przez władze regionalne i lokalne – które chcą wnieść wkład ze środków własnych lub ze środków dostępnych z funduszy ESI, pod warunkiem że:
 - (i) działanie, o którym mowa, spełnia wszystkie kryteria finansowania na podstawie niniejszego rozporządzenia; oraz
 - (ii) uzyskano rozliczenie odnośnej pomocy państwa.

SEKCJA 3. DZIAŁANIA HORYZONTALNE

Budowie transeuropejskich sieci w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, które pomogą w usunięciu przeszkód istniejących na jednolitym rynku cyfrowym, towarzyszą analizie i działaniom wspierającym program. Działania te mogą polegać na:

- a) pomocy technicznej w ramach przygotowania lub wspierania realizacji działań wdrożeniowych, ich zarządzania i rozwiązywania istniejących lub nowo pojawiających się problemów z wdrażaniem; albo
- b) działaniach na rzecz tworzenia nowego popytu na infrastrukturę usług cyfrowych;

Unijne wsparcie udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być skoordynowane ze wsparciem ze wszystkich innych dostępnych źródeł, przy jednoczesnym unikaniu powielania infrastruktury i zapobieganiu wyparciu inwestycji prywatnych.
